

Maart 2014, WTKG-excursie Isle of Wight

Jan Boes¹

Voordat een excursie, in dit geval naar Wight, kan worden gehouden moet er nogal wat worden uitgezocht: mogelijke vindplaatsen in de buurt, het beste jaargetijde, gunstigste overnachtingsplek, dan moet het aantal dagen worden bepaald, prijzen vergeleken. En dan natuurlijk het belangrijkste: wat kan je er vinden?

Uiteindelijk werd besloten een excursie van een kleine week te houden in het vroege voorjaar en wel van 21 tot en met 28 maart (reisdagen inbegrepen).

Voor de overnachtingen was gekozen voor een appartementencomplex in Ventnor met inpandig zwembad! Als je na een dag zoeken verkleumd terugkomt is het namelijk wel lekker om in een warme kamer te komen met gelegenheid om te douchen of te baden en in dit geval zelfs te kunnen zwemmen.

Informatie over vindplaatsen kwam grotendeels van het internet. Zelf bezat ik het boek 'A Short Account of the Geology of the Isle of Wight' van H.J. Osbourne White (heruit-

gave 1975) en kreeg ik documentatie van Cor Karnekamp. Wight is grofweg 'in tweeën gedeeld' met het Krijt in het zuiden en het Eoceen/Oligoceen in het noorden.

In de Krijtlagen worden onder meer ammonieten maar ook sauriërresten gevonden. De eocene mariene en kustnabije afzettingen zijn gevormd in een depressie waarvan Wight het centrum is. In de oligocene brak- en zoetwaterafzettingen, onder andere lagunes en moerassen, worden veel plantenresten, resten van schildpadden, krokodillen, zoogdieren en zelfs insecten gevonden.

Zo te lezen ruim voldoende vindplaatsen met genoeg kansen om er fossielen te vinden.

Dus enthousiast aan de slag ermee!

Het aantal deelnemers? Een klein, maar enthousiast clubje (misschien zijn voor velen de kosten toch iets te hoog, is een week te lang of schrikt links rijden af).

Mee gingen: Ben en Joke Nieland, Robert Marquet en zijn vrouw Anne-Marie en ikzelf als excursieleider.

Mijn reisgenoten Ben en Joke en ik namen vrijdag de boot van Duinkerken naar Dover, reden vandaar naar Portsmouth voor de oversteek naar Wight en kwamen eind van de middag aan bij het appartementencomplex waar Robert en Anne-Marie met de auto stonden uit te pakken.

Zaterdag 22 maart: Alum Bay, Shippards Chine en Whale Chine

Het was ongeveer een half uurtje rijden vanaf Ventnor. Dat is het voordeel van zo'n klein eiland, alles is lekker dichtbij! Onderweg mooie vergezichten langs de kustlijn.

Helaas, bij aankomst in Alum Bay, één van de betere vindplaatsen, bleek de toegang tot het strand afgesloten wegens instabiele kliffen (en de stoeltjeslift had het bovendien moeten ontgelden door de voorjaarsstormen)! Dus reden we een eindje terug om op het strand bij Shippards Chine te zoeken – waar mooie gelaagdheid in de kliffen te zien is – en vonden daar wat schildpadfragmenten en fossiel hout. Daarna reden we door naar Whale Chine om daar ons geluk te beproeven maar ook daar was de toegang tot het strand afgesloten wegens instabiele kliffen.

Zo denk je dat er door stormen leuk wat materiaal is bloot gespoeld en dan kan je er niet bij komen, best wel frustrerend!

Zondag 23 maart: Gurnard Bay en Thorness Bay

Het public footpath in de buurt van het parkeerplaatsje bij Gurnard Bay bleek door een van de bewoners te zijn afgesloten en het wel bereikbare stukje strand leverde nauwelijks wat op dus reden we door naar Thorness Bay en parkeerden de auto's (ongevraagd) op een Holiday Camping. Hier aan de noordkant van Wight heb je lagere kliffes waar vanaf je makkelijker op het strand kunt komen. Al gauw zagen we daar gerolde stukjes klei met fragiele schelpjes erin en ik vond er een mooi fragment van een schildpad (*Trionyx*). In de wand van het klif zagen we heel mooi banden vol met schelpmateriaal, goed voor enkele monsters.

En dan een beste hagelbui, ik voelde de hagelstenen door mijn muts heen! Genoeg voor deze dag, koud en nat terug naar het appartement.

Maandag 24 maart: Hamstead

Wegwerkzaamheden (de voorjaarsstormen hadden een deel van de weg weggeslagen) verhinderden ons oorspronkelijke plan om vanaf Yarmouth langs het strand naar Hamstead te lopen: langs die 'afzettingen' komen lukte niet.

Pas bij Hamstead konden we het strand bereiken. Wel moesten we daarvoor vanaf een behoorlijk hoog klif over spek-

Hamstead

gladde klei en door struikgewas met doornen naar beneden zien te komen, wat lukte – al moest een laars nog uit de klei gered worden – zonder teveel bloedverlies.

Onderaan, in de wand van het klif zaten mooie lagen met schelpmateriaal, wel heel breekbaar. En weer werd er schildpadmateriaal gevonden, ook wat fragmenten en een tandje van een krokodil, een vissentandje en, door Ben, een groot stuk steen met botmateriaal dat hij vervolgens uithakte en mee naar de auto zeulde.

De weg naar boven konden we gelukkig een, door Ben ontdekt, alternatief public footpath nemen dat natuurlijk een stuk makkelijker te belopen was. Niettemin waren we helemaal kapot toen we weer boven waren.

Dinsdag 25 maart: Shepherds Chine en Sandown

Ook bij Shepherds Chine hadden de voorjaarsstormen huisgehouden. Het public path, een comfortabeler pad, was door wegwerkzaamheden niet bereikbaar – het werd weer glibberen naar het strand.

Daar aangekomen liepen we richting Atherfield Point en zagen flinke brokken gesteente liggen waarin grote oesters zaten. Zelf kon ik nog een mooi stuk koraal uithakken en meenemen.

Omdat de vloed kwam opzetten besloten we naar het dinosaurius museum in Sandown te gaan. Dat is een vrij groot museum net buiten het plaatsje aan de kust.

Een leuke ontvangst en we mochten volop fotograferen.

Bij een ‘open’ werkplaats hadden we een heel leuk gesprek met een van de medewerkers van het museum die dinomateriaal aan het uitprepareren was. Bens steen met botmateriaal hebben we ook getoond maar zij wisten ook niet wat het kon zijn.

Woensdag 26 maart: St. Catherine's Point

Bij St. Catherine's Point, waar ammonieten te vinden zouden zijn, is het klif zo'n 100 meter hoog en vanaf de parkeerplaats is het nog een heel eind naar het strand.

Ben en Joke hielden het hier voor gezien dus glibberde ik alleen met Robert tussen het struikgewas door over soms hele smalle paadjes naar beneden.

Onderaan het klif moesten we over grote gesteentebrokken heen klauteren op zoek naar fossielen.

Ik vond een paar kleine ammonieten, niet erg spektakulair, maar zag ook een stuk gesteente dat vol leek te zitten met schildpadmateriaal. Van dat gesteente heb ik zo veel mogelijk mee naar boven gesjouwd en meer dood dan levend kwam ik bij de auto aan.

Donderdag 27 maart: Whitecliff Bay

Eerst namen we de afslag naar Culver Cliff en kwamen bij een aantal bunkers uit vanwaar we een prachtig uitzicht over Whitecliff Bay hadden. Maar dan sta je 100 meter boven het strand op een krijtrots en dat is wel heel ver naar beneden en je moet ook weer boven zien te komen met al je fossielen.

Toen bedachten we om via het Whitecliff Holiday Park naar het strand te gaan – zo brutaal waren we wel – en dat scheelde al heel wat meters. Op het strand hadden we nog een leuk gesprek met een leerkracht wiens studenten uit Portsmouth daar net die dag een deel praktijkopleiding geologie kregen.

We hebben enkele lagen met schelpmateriaal bemonsterd en Ben wist een mooi schildpadfragment te vinden, dus ik natuurlijk meteen op zoek naar meer schildpadmateriaal! Moe weer de helling op en boven aangekomen eerst even uitgerust.

's Avonds namen we afscheid van Robert en Anne-Marie want de volgende ochtend wilden we al vroeg vertrekken: om half acht met de boot naar het vaste land van Engeland.

Robert meldt na thuiskomst nog in een mailtje dat in het zeefstaal van Gurnard Bay in de Middle Headon Beds inderdaad zaden voorkwamen, op een stuk klei zelfs in anatomisch verband. En in zeefsel van Hamstead Ledge trof hij verschillende beenderen van schildpadden aan, dus in situ, in het Cranmore deposit.

De stukken op het strand van Hamstead Ledge kwamen dus waarschijnlijk ook van deze afzetting.

Eindoordeel

Wat mij betreft was de excursie geslaagd en zeker voor herhaling vatbaar.

Wel was jammer dat een aantal lokaties nu net tijdens deze paasvakantie ontoegankelijk bleken te zijn. Deels daardoor vielen de vondsten toch tegen, maar ook kan de nog minder goede bekendheid met het gebied een rol hebben gespeeld of waren de verwachtingen te hoog gespannen.

Veel van het schelpmateriaal is dan wel erg kwetsbaar, er is ook ander materiaal te vinden.

Zelf ga ik er zeker weer naar terug omdat je er toch leuk materiaal kan vinden en het is een prachtig eiland.

¹Jan Boes, Normandiëplein 6, 8303 HA Emmeloord,
tel. 0527 - 699 113, e-mail: janboes@online.nl

Hamstead

St. Catherine's Point